Hutbe

48

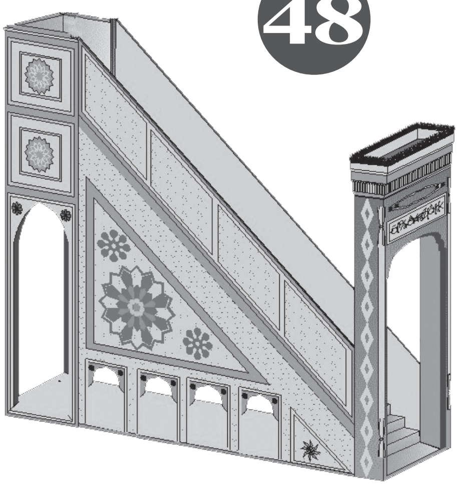

CÂMİ VE CEMAAT ÂDÂBI

وَأَنَّهُۥ لَمَّا قَامَ عَبْدُ ٱللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا۟ يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾

Muhterem Müslümanlar!

İslâm dini birlik ve beraberliğe büyük önem vermiştir. Günde beş vakit namazın cemaatle kılınmasının teşvik edilmesi, haftada bir Cuma ve senede iki kez bayram namazlarının toplu-ca kılınması bu önemden kaynaklan-maktadır. Cemaatle namaz, oluşturulmak istenen birlik ruhunun bir göstergesidir.

Allah Teâlâ bu ibadetlerin ifâ edildiği mescitler hakkında şöyle buyuruyor: ***"Mescidler şüphesiz Allah'ındır. O halde, Allah ile birlikte kimseye yalvarmayın (kulluk etmeyin)"*** (el-Cin, 72/18)

"Ey Âdem'in çocukları! Her mescide gittiğinizde güzel elbiselerinizi giyin!.." (el-Â'raf, 7/31)

Peygamberimiz (s.a.s.) de, *"Kim sabah akşam (beş vakit) camiye gider gelirse, Allah Teâlâ o kimseye her gidip gelişinde cennette yeni bir ikram hazırlar"* (Buhârî) buyurmuştur.

Diğer bir hadis-i şerifte *"Bir kimse güzelce abdest alarak Cuma namazına gelir, hutbeyi ses çıkarmadan dinlerse, iki Cuma arasındaki ve fazla olarak üç günlük daha günahları bağışlanır. Kim hutbe okunurken çakıl taşları başka şeylerle meşgul olursa, boş ve mânâsız bir iş yapmış olur"* (Müslim) buyurmuştur. Bir başka hadis-i şerifte, *"Cemaatle kılınan namazın, tek başına kılınan namazdan yirmiyedi derece daha faziletli"* (Buhârî) olduğunu bildirmiştir.

Değerli Müminler!

Cami ve cemaatin bu fazilet ve güzelliklerinden istifade edebilmek için, gözetmemiz gereken birtakım incelikler vardır. Camiye gelirken güzel ve temiz elbise giymeli, mümkünse ağır olmayan güzel koku sürmeli, soğan, sarımsak gibi başkalarını rahatsız edecek şeyler yemememelidir. Özellikle ayak ve çorap temizliğine dikkat edilmelidir. Camiler her zaman temiz tutulmalı, misk, gül suyu vb. güzel kokularla kokulanmalıdır. Camiye girerken *"Allah'ım bana rahmet kapılarını aç!"* şeklinde dua edilir.

Camilere kollar sıvalı, ceket omuzda laubali bir şekilde girilmemeli, camide namaz, zikir, Kur'an, tesbih ve dua ile meşgul olunmalıdır. Camide yüksek sesle ve faydasız şeyler konuşulmamalı, başkalarının ibadet huzurunu bozacak söz ve davranışlardan kaçınılmalıdır.

Camiye giren, öne geçmek için cemaati rahatsız etmemeli, camide cemaatin omzuna basa basa ilerlememelidir. Camide farz namaz için kamet getirildiği zaman namaza koşarak değil, ağır başlı bir şekilde yürüyerek gelmemiz tavsiye edilir.

Ön saflarda yaşlılara ve ilim adamlarına yer vermek, ön safta boş yer varken arkada farza durmamak, imamın arkasında bulunan kişinin gerektiğinde onun yerine geçebilecek biri olması, camide kendine ait bir yer tutmaması ve çıkanlara engel olacak şekilde durmaması diğer tavsiyeler arasında yer alır.

Hutbeyi gayet sessiz, sakin ve dikkatlice dinlenir. Hutbe okunurken konuşulmaz, konuşan da ikaz edilmez, bu esnada sağa sola bakılmaz, selam verilmez, alınmaz. Camiden çıkarken "Allahım! senin lütuf ve keremini dilerim" şeklinde dua edilmesi de âdaptandır.

Yüce Rabbimizden bizleri, sevdiği ve razı olduğu bütün güzelliklere muvaffak kılmasını diliyor, Cumanızı tebrik ediyorum.

Хутбе

НОРМИ НА ДОБРО ПОВЕДЕНИЕ В ДЖАМИЯТА

وَأَنَّهُۥ لَمَّا قَامَ عَبْدُ ٱللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا۟ يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ١٩

Уважаеми вярващи!

Islямската религия отдава голямо значение на единството и сплотеността; кланянето на петкратния намаз, на петъчния намаз и кланянето на двата байрамски намаза в джамията се дължат на това. Намазът с джемаат е едно от отраженията на сплотеността в обществото. За храмовете, където се изпълнява намаз, Аллах Теаля повелява:

„Джамиите са само за Аллах и затова не зовете никой друг заедно с Аллах!" (ел-Джин, 72: 18)

„О, синове на Адем, обличайте се подходящо при всеки намаз!" (ел-Араф, 7: 31)

Мухаммед (с.а.с.) е казал: *„Който сутрин и вечер ходи на джамия, за всяко ходене в храма Аллах му приготвя един подарък в дженнета."* (Бухари) А на едно друго място казва: *„Който вземе старателно абдест и кланя петъчния намаз, Аллах му опрощава греховете извършени между двата петъка и за още три дена отгоре. А който се занимава със странични неща по време на проповедта хутбе, то той е изгубил напразно времето си."* (Муслим) В един друг хадис-и шериф се казва: *„Намазът, извършен с джемаат, превъзхожда 27 пъти намаза, извършен самостоятелно."* (Бухари)

Скъпи мюсюлмани!

Има едни тънкости, които не трябва да се забравят, когато става дума за джамия и джемаат. Когато се ходи на джамия, трябва да се обличат чисти и красиви дрехи. По възможност трябва да се ползва парфюм с лек аромат и да не се консумират храни, съдържащи лук, чесън и други неприятни миризми. Трябва да се обърне внимание специално на това да бъдем с чисти крака и чисти чорапи. Джамиите по всяко време трябва да се поддържат чисти и да се ароматизират с розова вода, мускус или други приятни аромати.

При влизане в джамията се чете дуата: ***„****О, Аллах! Отвори ми вратите към милостта."*

В джамиите не трябва да се влиза с разкопчани дрехи, подвити ръкави и свалено на рамо сако. В джамията трябва да се занимаваме с намаз, зикр, Коран, тесбих и дуа. Там не бива да се говори на висок глас и да се изричат празни приказки. Трябва да се избягват думи и постъпки, които ще пречат на останалите молещи се.

Влизащият в дома на Аллах не трябва да притеснява останалите, като се блъска, за да намери място на първите редици. Прието е да пристъпим към намаз бавно и спокойно, а не да тичаме, когато се чете камет. Освен това е прието да се даде място на учените и възрастните хора да минат на предните редици; когато се кланя фарз намаз, ако има място на предните редици, да се попълни предната редица; човекът, който седи зад имама, да бъде такъв, който при нужда да може да заеме неговото място; да не се пази лично място в джамията и да не се застава по начин, който ще пречи на излизащите от джамията. Хутбето трябва да се слуша тихо, внимателно и спокойно. Когато се чете хутбе не се говори, не се прави забележка и на говорещия; не бива да се оглежда наляво и надясно, не се поздравява, не се отвръща на поздрава. Когато се излиза от джамията е прието да се прави следната дуа: **„О, Аллах! Моля се за Твоята благодат..."**

Това е от нормите за добро поведение!

Моля се на Всевишния да ни дари с всички онези красоти, които Той обича и цени.

Hutbe

49

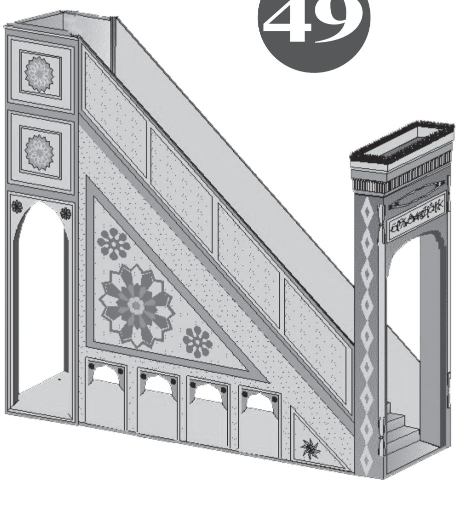

DEĞERLERİMİZE SAHİP ÇIKALIM

وَأَنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ ۖ وَلَا
تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ ۚ
ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾

Muhterem Müslümanlar!

Toplumları ayakta tutan millî ve manevî değerlerdir. Bu değerler, toplumların birlik beraberlik ve toplumsal dayanışma içerisinde yaşamasını ve kimlikleriyle tarih sahnesinde yer almasını sağlamaktadır. Toplumlar, söz konusu değerleri gelecek kuşaklara aktardığı oranda varlıklarını sürdürürler. Tarih, bize öz değerlerine sahip çıkmayan ve başka toplumları körü körüne taklit edip şahsiyetlerini kaybedenlerin dünya coğrafyasından silinip yok olduklarını göstermektedir. Bu yüzden, bir toplumu içten yıkmak isteyenler, inanç, ahlak ve milli değerleri yok etmeyi ilk hedef olarak seçmektedirler

Değerli Müslümanlar!

Yüce dinimizle öz kültürümüz adeta bütünleşmiş ve dinimizin güzel prensipleriyle yoğrulmuştur. Sevgi, saygı ve fedakârlığın geliştirilmesinde, toplum hayatımızın ahenkli ve sağlam bir şekilde devam ettirilmesinde, gençlerimizin ve çocuklarımızın yetiştirilmesinde, manevi değerlerimizin ve milli kültürümüzün katkısı büyüktür. Özellikle genç kuşakları bu değerler çerçevesinde eğitmek ve yetiştirmek oldukça önemlidir. Çünkü gençlerin dinî ve ahlakî değerlerden uzaklaşmaları, örf ve adetlerimize uymayan davranışları benimsemelerine, zararlı akım ve alışkanlıkların tuzağına düşmelerine yol açmaktadır. Bu itibarla geleceğimizin teminatı olan gençlerimizi manevî ve kültürel değerlere uygun yetiştirmek, anne-baba eğitimci ve toplum olarak hepimizin görevidir. Nitekim Yüce Allah, dinî ve ahlâkî prensiplere sahip çıkarak kimlik ve şahsiyetimizi korumamızı emretmiş ve şöyle buyurmuştur: ***"İşte bu din, benim dosdoğru yolumdur. Artık ona uyun. Başka yollara uymayın. Yoksa o yollar, sizi parça parça edip, doğru yoldan ayırır. İşte bunları, sakınasınız diye Allah size emreder."*** (el-En'âm, 6/153) Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.) de bizleri ahlâkî çöküntüye sebep olabilecek, birlik ve beraberliğimizi bozacak başka milletlerin örf ve adetlerini benimsemekten sakındırmıştır.

Aziz Müslümanlar!

Bugün, toplumumuzda yılbaşı kutlaması adı altında düzenlenen eğlence ve toplantılar dinî, kültürel ve geleneksel bir temele sahip değildir. Bu tür eğlencelerde aklı ve sağlığı tehdit eden içki içmeyi, aile bütçesini sarsan kumarı ve israf boyutundaki harcamaları dinî ve geleneksel değerlerimizle bağdaştırmak asla mümkün değildir. Ayrıca değerlerimize ters bu tür eğlence ve adetler, kültürel tahribata yol açmakta, bizleri kimliğimizden uzaklaştırmaktadır. Bunun için kültürel mirasımızdan, dinî anlayış ve heyecanımızdan kaynaklanan değerlerimizi yaşatmaya gayret edelim ve bu değerlerimizi genç kuşaklara aktarmaya çalışalım. Köklü değerlerimizle çelişen başka kültürlerin örf ve adetlerini körü körüne taklit ve özentiden kaçınalım. Yılbaşı kutlamalarını vesile edinerek Allah ve Rasûlünün razı olmayacağı tavırlar yerine, geçmiş senelerde yaptıklarımızı gözden geçirerek ve gelecek yeni yılda hayatımıza daha iyi nasıl yön verebileceğimizi düşünelim.

Cenâb-ı Hak, bizlere hayırda yarışarak geçireceğimiz ömürler nasip etsin!

Хутбе

49

ЦЕННОСТНАТА НИ СИСТЕМА

وَأَنَّ هَٰذَا صِرَٰطِي مُسۡتَقِيمٗا فَٱتَّبِعُوهُۖ وَلَا
تَتَّبِعُواْ ٱلسُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمۡ عَن سَبِيلِهِۦۚ
ذَٰلِكُمۡ وَصَّىٰكُم بِهِۦ لَعَلَّكُمۡ تَتَّقُونَ ١٥٣

Скъпи мюсюлмани!

Това, което държи едно общество са неговите национални и духовни ценности. Тези ценности позволяват на обществата да присъстват на историческата цена със собствената си самоличност. Отделните общества съществуват толкова, колкото успеят да предадат ценностите си на младите поколения. Историята ни показва каква е била участта на тези, които не са успели да предадат ценностите си на идните поколения и са изчезнали, подражавайки сляпо на другите общества. Затова тези, които искат да разрушат отвътре едно общество, първо се целят към вярата, морала и националните ценности на дадено общество.

Скъпи братя!

Културата и религията ни са в такава тясна връзка, като че ли са едно цяло. Културните и националните ценности имат голямо значение за укрепването на обичта, уважението към другия, за стабилността и хармонията в обществения ни живот и за възпитаването на децата и младежите ни. Особено важно е младите поколения да бъдат възпитавани с тези ценности. Защото, ако децата са далеч от религиозните и моралните ценности, ще приемат чужди навици и обичаи, което ще стане причина да изпаднат в капана на вредните течения и навици. Поради това трябва да възпитаме младежите си съобразно духовните и културните ни ценности. Това е задача за всички нас – майки, бащи, баби, дядовци, преподаватели… Всевишният Аллах повелява: ***„Това е Моят път – правият път. Следвайте го и не следвайте пътищата, които ви отделят от Неговия път! Това ви повелява Той, за да се побоите.“*** (ел-Енам, 6: 153) И Пейгамберът (с.а.с) ни съветва да стоим далеч от чужди обичаи и традиции, които могат да застрашат единството и сплотеността ни.

Скъпи мюсюлмани!

Днес това, което се знае като новогодишно честване, няма нищо общо с религиозните, културните и традиционните ни ценности. В тези празненства употребата на алкохол, който вреди на здравето и ума, както и хазарта, който разтърсва семейния бюджет, разточителните разходи, по никакъв начин не могат да бъдат разгледани като част от религиозните и културните ни традиции. Освен това, противоречащите на ценностната ни система забавления и обичаи, стават причина за културни деградации и ни отдалечават от нашата идентичност. Затова нека се опитваме да спазваме религиозните и културните ни традиции и да ги предадем на младите поколения. Да не имитираме сляпо противоречащите на нашата култура обичаи и традиции. На този ден вместо да вършим неща, които Аллах и Неговият Пратеник не желаят да се извършват от мюсюлманите, да помислим върху това как сме живели през изминалите години и как можем да подобрим настоящето си.

Всевишният Аллах да ни дари с добър и пълноценен живот.

Hutbe

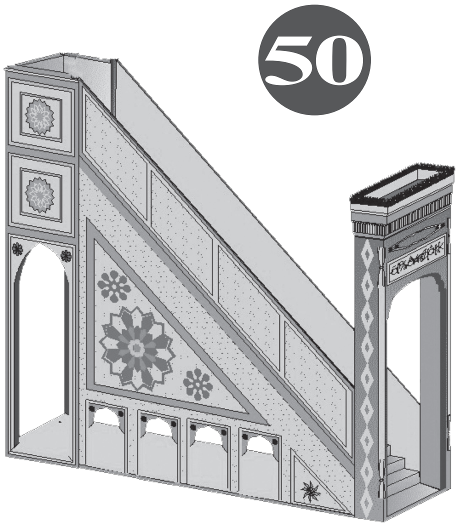

YENİ YIL, YENİ FIRSAT

وَٱلۡعَصۡرِ ١ إِنَّ ٱلۡإِنسَٰنَ لَفِي خُسۡرٍ ٢
إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلۡحَقِّ وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلصَّبۡرِ ٣

Muhterem Müslümanlar!

Cenab-ı Hak, Asr Suresi'nde ***"Asra and olsun ki! İnsan gerçekten ziyan içindedir. Bundan ancak iman edip iyi ameller işleyenler, birbirlerine hakkı ve sabrı tavsiye edenler müstesnadır."*** (el-Asr, 103/1-3) diye buyurmuştur. Böylece bütün dikkatimizi zamana ve zamanı iyi kullanmamıza çekmiştir.

Muhterem Müminler!

Bugün yine ömür sermayemizden bir sayfanın daha azaldığı günün arefesindeyiz. Geride bıraktığımız bir sene içinde birçok sevindirici ve üzücü olaya şahit olduk. Bir taraftan bilhassa İslâm alemindeki savaş ve sorunlar devam ederken, diğer tafartan da yine bu coğrafyadaki değişimler dünya kamoyundaki negatif İslâm algısıyla ilgili soru işaretleri oluşturdu. Müslümanlar, yaşanan bu değişimlerle, nerede olurlarsa olsunlar, barış ve adaletin hâkim olduğu toplumlar içinde yaşamak istediklerini ortaya koydular.

Öte yandan ülkemizde ve bazı Avrupa ülkelerinde mültecilere ve bizzat camilere karşı fiili saldırılar devam etmektedir. Halbuki cami ve cemiyetlerimizin çalışmaları adalet ve hürriyet üzerine bina edilmiş bir hayatı, Müslümanca yaşamayı ve herkesin huzur içinde yaşadığı bir toplum oluşturmayı hedeflemektedir. Bunun için büyük-küçük, yaşlı-genç demeden, bütün cemaatimiz can u gönülden çalışmaktadır. Böylece, inancımızın bir gereği olarak, içinde yaşadığımız topluma ve insanımıza azami derecede faydalı olmaya çalışıyoruz ve çalışmalıyız. Hayatımız ve faaliyetlerimizle iyiliğe teşvik eden, kötülüklerden koruyan, ***"Birbirlerine hakkı ve sabrı tavsiye edenler"***den olmalıyız. Bu minvalde çaba sarf eden ve çalışmalarımıza maddî-manevî katkıda bulunan bütün kardeşlerimizden Allah razı olsun.

Değerli Kardeşlerim!

Peygamber Efendimiz (s.a.s.) şöyle buyurmuştur: *"Kıyamet günü kişi tüm yaptıklarından sorgulanıp hesaba çekilmedikçe, mahşer yerinden ayrılamayacaktır."* (Tirmizî) Bizler de bir yıl bitip, yeni bir yıla girdiğimiz bu günlerde, hayatımıza yeniden çeki düzen vermenin hazırlığını yapalım. Şu ibret dolu Kur'ân ayetinin mesajı ile ömrümüzün geriye kalan kısmını hayır ve bereketlerle geçirmemizi Cenâb-ı Hak'tan niyaz edelim ve bu gayret içinde olalım. Rabbimiz buyuruyor ki: ***"Ey iman edenler! Herkes, yarın için önceden ne göndermiş olduğuna baksın…"*** (el-Haşr, 59/18)

Хутбе

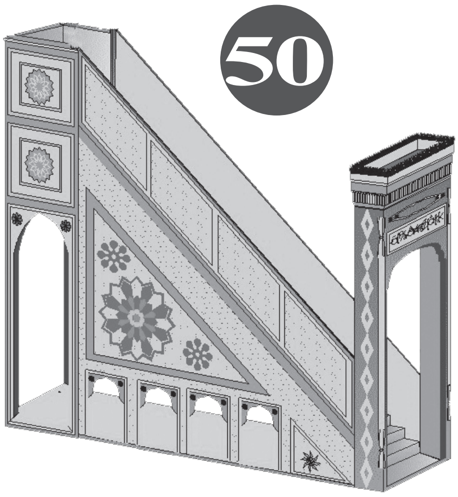

НОВА ГОДИНА НИ ПРЕДЛАГА НОВИ ВЪЗМОЖНОСТИ

وَٱلۡعَصۡرِ ١ إِنَّ ٱلۡإِنسَٰنَ لَفِي خُسۡرٍ ٢
إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلۡحَقِّ وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلصَّبۡرِ ٣

Скъпи мюсюлмани!

В сура Аср Всевишният Аллах повелява: ***„Кълна се в следобеда. Човекът е в загуба. Освен онези, които вярват и вършат праведни дела, и взаимно се наставляват за истината, и взаимно се наставляват за търпението.“*** (ел-Аср, 103: 1-3) Така по този начин насочва цялото ни внимание към времето и неговото оползотворяване.

Азиз джемаат!

Днес затваряме още една страница от нашия живот. През цялата изминала година бяхме свидетели на множество щастливи и тъжни събития. От една страна войните и конфликтите, продължаващи особено в страните от ислямския свят, от друга страна промените настъпващи по тази география станаха причина за негативно обществено мнение за исляма по света… Мюсюлманите, където и да живеят, ясно доказаха, че искат да живеят в общество, където има мир и справедливост.

От друга страна, в нашата държава и по другите държави по света продължават действителните нападения срещу бежанците и мюсюлманските храмове. Докато в джамиите и общностите ни се работи за създаване на един живот, основан върху свобода и справедливост; да има свобода за всички… Затова цялата ни общност – малки и големи, млади и стари работят всеотдайно. По този начин, както повелява и религията ни, се опитваме да бъдем максимално в полза на обществото, където живеем. Животът и делата ни трябва да бъдат съвместими с посланието на свещеното знамение: ***„И взаимно се наставляват за истината, и взаимно се наставляват за търпението.“*** Аллах да е доволен от всички братя, които работят за осъществяването на тази цел.

Скъпи братя!

Пейгамберът (с.а.с.) казал така: *„В съдния ден, човек докато не бъде разпитан за делата си, няма да може да напусне мястото си.“* (Тирмизи) И ние нека се подготвим за новата година, като направим равносметка за изтеклата. Всевишният Аллах повелява: ***„О вярващи, бойте се от Аллах! И всеки да види какво е приготвил за утре!“*** (ел-Хашр, 59: 18)

Hutbe

51

KAN GÜTME İCTİMAÎ BİR HASTALIKTIR

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَآؤُهُ جَهَنَّمُ
خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ
لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٣﴾

Muhterem Müslümanlar!

Sağlam bir imana sahip olan kimseler iyi ahlâklı olurlar, içinde yaşadığımız toplumu meydana getiren insanlarla hoş geçinir, hayırlı işlerde yardımlaşırlar. Aralarında huzur ve barışı devam ettirirken, kardeşlik duygularını geliştirmeye çalışırlar. Birbirlerini sever ve sayarlar. Kur'ân-ı Kerim'de Yüce Allah: ***"Şüphesiz müminler birbiri ile kardeştirler, öyle ise dargın olan kardeşlerinizin arasını düzeltin."*** (el-Hucurat, 49/10) buyurmak suretiyle müminlerin sağlam ve sarsılmaz bağlarla birbirlerine bağlanmaları gerektiğini bildirmektedir.

Müminleri kardeş yapan dinimize göre, insanın en tabiî haklarından birisi olan yaşama hakkına saygılı olmak lâzımdır. Haksız yere bir insan öldürmek ve böylece o kimsenin yaşama hakkını ortadan kaldırmak ahlâk anlayışı bakımından da çok ağır bir cinayettir. Hele aralarında her nasılsa meydana gelmiş bulunan kırgınlığı uzun süre devam ettirmek ve hatta bu durumu düşmanlığa çevirerek nice yuvaların yıkılmasına sebep olmak, dinimizin asla hoş görmediği bir iştir. Kan davası Müslümanlıkta yasaktır. Sevgili Peygamberimiz Veda Hutbesinde, insanlar için yüz karası olan kan davalarının tamamen kaldırıldığını bildirmişlerdir.

Birçok suçsuz insanların yuvalarını yıkılmasına, ocaklarının sönmesine sebep olan kan davası, çok çirkin bir harekettir. Yüce Allah bize kardeşliği tavsiye ederken, Sevgili Peygamberimiz de sevgiyle, dostlukla gönüllerimizi doldururken, vahşi insanların başvurabilecekleri bir usulle müslüman kardeşinden intikam almaya kalkan insanlar, Allah'ın huzuruna çıkıp hesap verecekleri günü düşünmezler mi? Hata ile bir olay meydana gelmiş olsa bile, suçu olan kimseler elbette layık oldukları maddi ve manevi cezaya çarptırırlar.

Zalim yine bir zulme giriftar olur ahir,
Elbette olur ev yıkanın hanesi viran.

Şairin dediği gibi, başkalarına kötülük yapan, zulmeden insanlar, sonunda yine kendileri zarar görürler.

Nitekim Nisa suresinde Yüce Allah mealen: ***"Bir mümini kasten*** öldürenin ***cezası, içinde temelli kalacağı cehennemdir, Allah ona gazabetmiş, lanetlemiş ve büyük azap hazırlamıştır."*** (en-Nisâ, 4/93) buyurmaktadır.

Bir hadis-i şeriflerinde de Peygamber Efendimiz şöyle buyururlar: *"Her* ***Müslümanın diğer*** *Müslü-* ***mana malı, ırzı ve kanı haramdır. İnsana kötülük bakımından,*** *Müslüman* ***kardeşini küçük görmesi yeter.****"*

Değerli Kardeşlerim!

Yukarda da belirttiğimiz gibi, bir Müslümanın diğer bir Müslümanı öldürmesi hangi sebeple olursa olsun yasaktır. Allah ve Rasûlü adam öldürmenin haram olduğunu bildiriyorlar. Kan davası güderek başlatılan bir kötülüğün devamına sebep olmak, daha büyük bir günahtır. İnsanları birbirine düşman eden böyle hareketlerden uzak durduğumuz gibi, insanlar arasını düzeltmeye, onlara birbirlerini sevdirmeye çalışalım. Birbirimize dost olalım. Dostluklarımızı kuvvetlendirelim. Dargın olanların arasına bulalım. Yüce Allah'ın ve Onun Sevgili Peygamberi Hazreti Muhammed (s.a.s.)'in istediği gibi, imanlı, çalışkan, birbirimizi seven müslümanlar olalım. Birbirimizin ardına düşmeyelim. Affedici olalım. Sabredelim, öç almaya çalışmayalım. Hicr Süresinde Cenab-ı Hak mealen: ***"Güzellikle suç bağışla"*** (el-Hicr, 15/85) buyuruyor.

Bağışlayıverelim birbirimizi. Yumuşak huylu olalım. Hemen öfkelenmeyelim. Peygamber Efendimiz kendisinden, hatırında kalacak, kısa bir öğüt isteyen bir kişiye, *"Hiddetlenme!"* buyurdular. *"Yumuşaklıktan mahrum olanların hayırdan da mahrum kalacak"* diye bildirdiler. En güzel ahlakı tamamlamak için gönderilmiş olan Sevgili Peygamberimizin bu güzel tavsiyelerine kulak verelim, birbirimizi sayalım, sevelim, kardeş olalım. Kini, düşmanlığı, intikam duygularını içimizden atalım. Vesselam.

Хутбе

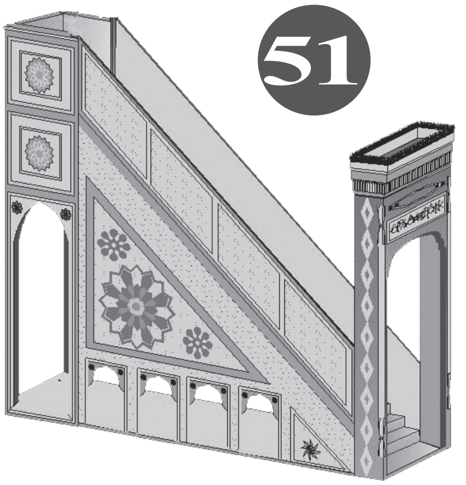

КРЪВНАТА ВРАЖДА Е КАТЕГОРИЧНО ЗАБРАНЕНА ОТ ИСЛЯМА

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَآؤُهُۥ جَهَنَّمُ
خَٰلِدًا فِيهَا وَغَضِبَ ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُۥ وَأَعَدَّ
لَهُۥ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٣﴾

Скъпи мюсюлмани!

Хората, които притежават силна вяра притежават и добър морал. Те са в добри отношения с всички хора в обществото. Помагат си взаимно. Живеейки мирно помежду си, работят и за развитието на братството между хората. Взаимно се уважават и обичат. В Корана Всевишният Аллах повелява: ***„Вярващите са братя, затова помирявайте своите братя и бойте се от Аллах, за да бъдете помилвани!“*** (ел-Худжурат, 49: 10)

Според нашата религия, вярващите са братя и трябва да уважим първото човешко право, неприкосновеното право на живот. Несправедливото отнемане на човешки живот е жестоко престъпление и от моралня гледна точка. И особено враждата е нещо, което нашата религията не приветства добре. Islямът категорично забранява кръвната вражда. Пейгамберът Мухаммед (с.а.с.) в Прощалното си хутбе е забранил воденето на кръвни вражди от мюсюлманите. Тя е позор за човечеството.

Кръвната вражда става причина за разрушаването на семействата на много невинни хора. Докато Всевишният Аллах и Неговият Пратеник ни повеляват братството и обичта. Хората, които отнемат невинни животи не се ли замислят за деня, когато ще бъдат разпитвани за делата си? Дори някой да е допуснал грешка, той разбира се ще изтърпи физически и духовно наказанието си.

Който се опитва да навреди някому, накрая той става губещ. В сура Ниса от Свещения Коран се казва: ***„А за онзи, който умишлено убие вярващ, възмездието му е адът, там ще пребивава вечно. Аллах му се гневи и го проклина, и за него е приготвил огромно мъчение.“*** (***ен-Ниса***, 4: 93)

А в един хадис Расулюллах (с.а.с.) казва: *„За всеки мюсюлманин е харам имотът, честта и кръвта на брата му по вяра. Като пример за лошо отношение към човека, достатъчно е едно пренебрежително отношение към него.“*

Уважаеми братя!

Както споменахме преди малко, каквито и причини да има, харам е за един мюсюлманин да отнема живота на друг мюсюлманин. Аллах и Неговият Пратеник казват, че убиването е харам. А който започва кръвно отмъщение и става причина за продължението на това зло, на него му се пише повече грях. Така както избягваме такива действия, които стават причина за разпадане на добрите отношения, така по същия начин трябва да се опитваме да сдобрим хората и да помагаме за разрастването на обичта между тях. Да бъдем приятели един на друг. Да подобрим приятелствата си. Да сдобрим скараните. Да бъдем вярващи, работещи, обичащи се мюсюлмани – така както искат Аллах и Неговият Пратеник (с.а.с). Да простим. Да бъдем търпеливи, а не отмъстителни. В сура Хиджр Аллах Теаля казва: ***„Прости с великодушна прошка!“*** (ел-Хиджр, 15: 85)

Да бъдем любезни и нежни. Да не се ядосваме бързо. Един човек дошъл при Пейгамбера (с.а.с.) и поискал съвет, който ще запомни лесно. Той му отвърнал: *„Не се ядосвай! Лишените от мекота ще бъдат лишени от доброта…“* Да се вслушаме в думите на Аллаховия Пратеник, изпратен на земята да бъде пример за цялото човечество. Да се уважаме, да се обичаме взаимно. Да бъдем братя. Да изхвърлим от себе си омразата, враждата и чувствата за отмъщение. Весселям!